

[Finansministeren.]

rørende afvikling af Danmarks gæld i Den europæiske Betalingsunion. Finansudvalget har i en række tilfælde givet tilslutning til udstedelse af statsforskrivninger for en eventuel restgæld i henhold til aftalerne i tilfælde af unionens ophør eller Danmarks udtræden af unionen. Efter unionens ophør den 27. december 1958 blev imidlertid de fleste af disse aftaler erstattet af nye konsolideringsaftaler, som ikke indeholdt bestemmelser om udstedelse af statsforskrivninger. Kun i to tilfælde bibeholdtes de gamle aftaler, dog med den ændring, at statsforskrivninger kun skulle udstedes efter kreditors anmodning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster ved lotterispil m. v.*

Siden denne lov trådte i kraft, har finansministeriet steds fulgt den praksis, at afgiftspligten også omfattede uafhængte gevinster. Da denne praksis imidlertid er underkendt ved højesterets dom af 22. januar 1959, vil jeg foreslå lovens § 2 ændret, således at afgiftspligten af uafhængte gevinster lovfæstes.

De foreslåede ændringer i affattelsen af lovens § 1, stk. 1, tager alene sigte på en klarere præcisering af lovens område.

Ved udarbejdelsen af forslaget til lotteriforforslaget forudsatte man, at afgift også skulle erlægges af uafhængte gevinster. I overensstemmelse hermed fastsattes i § 6 en frist for afgiftsberigtigelsen på 14 dage fra resultatet af en bortlodning.

Den nævnte højesteretsdom vil imidlertid, da afhentningsfristen som regel er væsentlig længere end de anførte 14 dage, have som konsekvens, at der må indbetales afgift også af de på indbetalingstidspunktet uafhængte gevinster, og at der derefter må reguleres, når afhentningsfristen er udløbet, således at den indbetalte afgift for de uafhængte gevinster må tilbagebetales, hvilket administrativt er særdeles uheldigt.

For at sikre afgiftens erlæggelse må jeg anse det for nødvendigt, at indbetalingstidspunktet ligger kort tid efter lodtrækningen, og jeg finder derfor ingen mulighed

for at udskyde indbetalingstidspunktet til et tidspunkt efter afhentningsfristens udløb.

Forslaget går derfor ud på, at pligten til at svare afgift også af uafhængte gevinster lovfæstes.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale dette lille forslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om afgift af konsum-is.*

Forslaget tager sigte på gennemførelsen af nogle tekniske ændringer til isafgiftsloven, som man har fundet ønskelige dels under hensyn til de erfaringer, der er gjort i de snart 12 år, denne afgiftslov har været gældende, dels som følge af den udvikling inden for konsum-isfremstillingen, som har fundet sted i de senere år.

Jeg tænker herved navnlig på fremkomsten af den såkaldte „soft-ice“, der var ganske ukendt i 1947, da isafgiften første gang blev vedtaget af dette høje ting. Soft-ice afsættes i modsætning til anden is til forbrugerne ved aftapning direkte fra frysemaskinen og uden egentlig opmåling, og de virksomheder, der forhandler denne særlige type is, er derfor ude af stand til at føre det regnskab over den udleverede mængde is, som det er forudsat i den gældende lovs bestemmelser. Myndighederne har derfor ikke for disse virksomheders vedkommende nogen mulighed for på sædvanlig måde gennem virksomhedens afsætningsregnskab at fastslå den mængde is, hvoraf literafgiften skal beregnes. Hidtil har man klaret sig ved at træffe aftaler med de enkelte virksomheder angående afgiftens beregning efter råvareforbrug med tillæg af en vis procent for svulmning, men noget lovmæssigt grundlag for en sådan ordning findes ikke i den gældende lov. I lovforslaget har man foreslået at afhjælpe denne mangel ved at foreskrive, at afgiften for is, der afsættes direkte fra fryser, skal beskattes på grundlag af den medgåede isblandings rumfang med tillæg af en svulmningsprocent på 75; det er naturligvis ikke muligt at fastsætte denne svulmningsprocent således, at afgiften for soft-ice i alle tilfælde bliver nøjagtig 1 kr. pr. faktisk udleveret liter is; jeg vil imidlertid mene, at de foreslåede

[Finansministeren.]

75 pct. vil give en rimelig beskatningsmæssig ligestilling mellem soft-ice og is, for hvilken det er muligt at opgøre den udleverede mængde.

Jeg skal yderligere nævne, at man ved den foreslåede formulering af afgiftslovens § 5 har udeladt den gældende bestemmelse, om, at de afgiftspligtige virksomheder pr. kalenderår mindst skal svare afgift af et kvantum på 400 liter is. Efter de indvundne erfaringer er denne bestemmelse om mindsteafgift uden særlig betydning som adgangsbegrænsning, men giver på den anden side anledning til et vist administrationsbesvær.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om udbygning og ombygning m. v. af den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Lovforslaget genfremsættes i samme skikkelse, hvori det på basis af en indstilling fra et særligt nedsat udvalg fremsættes i folketingets møde den 28. januar 1959.

Første behandling af lovforslaget fandt sted i folketingets møde den 4. februar 1959, hvorefter det henvistes til et udvalg på 17 medlemmer. Dette udvalg har siden arbejdet med forslaget og har derunder undersøgt mulighederne for en placering af højskolen i henholdsvis Århus, Hillerød og Odense, og der er forelagt udvalget oplysning om de forventede udgifter ved opførelse af en landbohøjskole i Odense og Hillerød.

Som det kunne forudses, vil der blive tale om en meget betydelig merudgift ved etablering af en tidssvarende skole ude i landet sammenlignet med udbygning af skolen på dens nuværende plads.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger, der ledsagede lovforslaget ved dets første fremsættelse i folketinget i slutningen af januar måned 1959, min fremsættelsestale ved samme lejlighed samt mine bemærkninger ved forslagets første behandling den 4. februar 1959 i folketinget, skal jeg herved anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om statstilskud til landbrugskursus m. m.

Som det fremgår af forslaget og bemærkningerne hertil er der tale om en revision af bestemmelserne i en gældende, godt 51-årig lov, nemlig loven af 8. maj 1908 om stats-tilskud til landbrugskursus. Disse kursus afholdes dels på skoler — først og fremmest husmandsskoler, men også landbrugsskoler og folkehøjskoler — dels i forsamlingshuse og lignende lokaler, og de søges fortrinsvis af husmænd og husmandskoner. Da flertallet af kursusdeltagerne af hensyn til pasningen af deres bedrift ikke godt kan være hjemme fra gennem længere tid, må kurserne nødvendigvis være af ganske kort varighed. Den gennemsnitlige varighed af skolekurserne og de øvrige kursus er da også kun 3-6 dage.

I finansåret 1958-59 blev der afholdt i alt ca. 700 kursus med tilsammen mellem 19 000 og 20 000 deltagere, der fordeler sig med godt 2 000 på skolekursus og godt 17 000 på andre kursus, de såkaldte foreningskursus. Af de ca. 700 kursus var omkring 50 skolekursus, resten foreningskursus.

Kursusundervisningen omfatter landbrugsfaglige emner, navnlig planteavl og husdyrbrug, og endvidere gives der undervisning i brug og pasning af maskiner. Ligeledes omfatter undervisningen landbrugets bierhverv, det vil f. eks. sige frugtavl, fjerkræavl, kaninavl og biavl, og der gives desuden undervisning i forskellige emner inden for husholdning.

Lige siden 1902 har landbrugsministeriet ydet økonomisk støtte til hele dette kursusarbejde, som har haft og stadig har en ikke ringe betydning, ikke mindst for det mindre landbrug, hvis udøvere derigennem får lejlighed til på en nem og billig måde at supplere deres faglige viden og kunnen med en både teoretisk og praktisk uddannelse, som kommer dem til gode i deres bedrift og husholdning.

Deltagerne i skolekursus får i reglen dækket udgifterne til undervisning og ophold fuldt ud. Endvidere får de dækket en større eller mindre del af deres rejseudgifter.

For foreningskursernes vedkommende ydes tilskuddene som hovedregel til delvis dækning af foreningernes kursusudgifter, herunder udgifter til lokaler, lys, varme,